

“Illa,” Daniel kiovok, “apertsortaugiakalaukpongale tamattominga. Illagêt akkornngane inukalaungilak aperigasuartomik tamattominga, taimaimat Gûdib sorrusekulluk una aklujok tillivâ aperikovlugo uvamnik Kristusemiômangârma. Illerasugomangilanga mâna okautilitit, uvangale kâfemik aulakattalaukponga Jessikamut, igvillo pitsiarnerne akkililaukpat.”

“Kannoelungilak, nagliktara Daniel,” ajokertuijok okarpok illanârnartomik, “angiarigiakangilat mâna.”

“Takkuk,” Daniel pigannerpok, “apertsutit omakullub apertsutigikattalauktangit kiblingnalaukput omatimnut. Akulaitomik uvlâne kaisimavok uvamnut aperilune: ‘Jêsuse Kristuse naglingipiûk, Mista Daniel?’ Ubvalo: ‘Kuviasudlarlungilatit Gûde Atâtagigangne, Mista Daniel?’ Imâglônêt ‘Kilangmut kannilivalliavêt kaut tamât, Mista Daniel?’”

Danielib nippinga sajukpok, kênanelo pûpâ akkitimut Jessikab akkitigijanganut. Jessika takkoranidlartomik kungavok, agganelo sallojuk pârtilugit nippikitôvlune okarpok, “Atâtak! kailaulangatok kilangmut. Mista Danielible pijomaguninga sulle, tagva mânêtuinalanga ketamik sulle, Jêsuse Kristuse pivlugo. Amen!”

Akkunegiadlak Jessikab tuksiarningata kingornngagut niplertokalungilak iglome. Danielib kênane pûsimavâ akkitimut, ajokertuijorlo sennigingne nangertuinarpok, niakone okkolugo, ijigiglo mattulugik. Sorrusek naiperkonadlartok naglingnartok takkonâramiuk, mallugosulerpok, aggangit sangêtut kattaksimangmatta kênanganit nellonajijajomit merngoêrsernermik ullapirksautekarnermiglo. Anerninga sangêtôvlune annivok kangasinângitigut ippumingitutigut. Ajokertuijub Jessikab aggangit tigumiarpait aggamigut kiksarlune sinnaungagosuklunelo. Tokkolertomik nigliktomik ikpiginiarasugivok, sunaubvâle